

Outline คำเทศนาชุด “เข้ามาใกล้ชิดพระเจ้า” บทที่ 3 “หิวกระหายพระเจ้า” [Hunger for God]

5 กรกฎาคม 2009

- A.W. Trozer “Before a sinful man can think a right thought of God , there must have been a work of enlightenment done within him” (ก่อนที่คนบาปคนหนึ่งจะคิดถูกต้องเกี่ยวกับพระเจ้า พระองค์ต้องเริ่มทำการภายในเขาก่อน)
- ยห.6.44
“ไม่มีผู้ใดมาถึงเราได้นอกจากพระบิดา...จะทรงชักนำให้เขามา
- แม้พระเจ้าจะเป็นผู้เริ่มต้นก่อนในการพบกับพระองค์ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะไม่มีส่วนในการเริ่มต้นเลย

ทำไมเราจึงไม่ตอบสนองการเชิญของพระเจ้า [Why Don't We Response to His Invitation]

- คำตอบง่ายมาก เพราะเราไม่หิวพระเจ้า
- สดด.42.2-4
“เมื่อข้าพระองค์ระบายความในใจออกมา ข้าพระองค์ระลึกถึงสิ่งเหล่านี้ได้
- ไม่ว่าจะมียุโรปสรรคอะไรก็ตาม ความหิวกระหายเช่นนี้ดึงกษัตริย์ดาวิดให้เข้าใกล้พระเจ้า

พระเจ้าขอเพิ่มความหิวให้ข้าพเจ้า [Lord, Increase My Hunger]

- การพูดเช่นนี้ ไม่ถูกต้อง
- เพราะเป็นเราเอง ที่กำหนดความหิวนี้ ไม่ใช่พระเจ้า หรือคนอื่น
- ปัจจุบันนี้ โลกเราเป็นโลกของวัตถุนิยม
 - ถ้าเราเต็มหัวใจ ความคิด จิตใจของเราด้วยวัตถุนิยมเหล่านี้ เราก็จะไม่หิวกระหายพระเจ้า
- ปริมาณของสิ่งที่เราเติมเข้าไปในชีวิตของเรา จะเป็นตัวกำหนดว่าเราจะตอบสนองต่อพระเจ้าอย่างไรบ้าง [The degree you're filled with the things of life determines your response to His calls]

คริสตจักรที่เฉยเมย [An Indifferent Church]

- การที่คริสตจักรไม่มี passion (ความรักอย่างลึกซึ้ง)ต่อพระเยซูคริสต์ ต่อพระองค์ คำตอบคือวิวรณ์ 3.17
- “เพราะเจ้าพูดว่า “เราเป็นคนมั่งมีได้ทรัพย์สมบัติมาก และเราไม่ต้องการสิ่งใดเลย””
- ปัญหาไม่ใช่ความร่ำรวย แต่ปัญหาเป็นเพราะเขาพึ่งพอใจความร่ำรวย
- ตัวอย่างกษัตริย์ดาวิด
 - ดาวิดร่ำรวยมาก
 - 1พงศด.22.14 ...ทองคำหนักหนึ่งแสนตะลันต์ เงินหนักหนึ่งล้านตะลันต์ ทองสัมฤทธิ์และเหล็กเหลือที่จะชั่ง
 - สดุดี 86.1 “ข้าพระองค์ยากจนและขัดสน”
 - เพราะเงินทองไม่ทำให้ดาวิดอิ่ม แต่เพราะดาวิดหิวกระหายพระเจ้า
 - สดุดี 42.3 ดาวิดร้องเรียกหาพระเจ้าตลอดเวลา

- ปัญหาของคริสตจักรเลาดีเซียไม่ใช่เป็นเรื่องของวัตถุ แต่เพราะ พวกเขาให้วัตถุ มาครอบครองพวกเขา [Issue is not material thing, but they allowed the material things to satisfy their souls]

วิธีรักษาคริสตจักรที่เฉยเมย [Remedy For An Indifferent Church]

- **วิวรณ์ 3.20**
นี่แหละ เรายืนเคาะอยู่ที่ประตู ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้นและจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา
- **“ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเรา”**
 - สิ่งที่ขัดขวางไม่ให้เราได้ยินเสียงของพระเยซูคริสต์
 - ก็คือ หัวใจที่มีสิ่งอื่นเต็ม จนเต็มอึดแล้วขัดขวางไม่ให้เราได้ยินเสียงของพระเจ้า

เราหิวสิ่งที่เราเคยกิน [We Will hunger for What We Feed On]

- **1คร.6.19**
¹⁹ ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน
 - เราหิวสิ่งที่เรากินเคย และสิ่งที่เราใส่เข้าไปในร่างกายของเรา
- เช่นเดียวกับฝ่ายวิญญาณ จิตใจของเรา ชีวิตของเรา จะชอบและหิวสิ่งที่เรากินเคย

- เราเลี้ยงจิตวิญญาณด้วยอะไร
 - ถ้าเราเลี้ยงจิตวิญญาณของเราด้วยกีฬา เราก็จะโหยหากีฬา
 - ถ้าเราเลี้ยงจิตวิญญาณของเราด้วยภาพยนตร์ เราก็จะโหยหาภาพยนตร์
 - ถ้าเราเลี้ยงจิตวิญญาณของเราด้วยเงิน เราก็จะโหยหาเงิน
- แต่ถ้าเราเลี้ยงจิตวิญญาณของเราด้วยพระวจนะพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอแล้ว
 - มันก็จะเป็นเรื่องง่ายที่จะจัดเวลากับพระเจ้า

จงสมดุลย์ Be Balanced

- **โจรตัวร้ายกาจ ที่ปล้นความหิวกระหายที่เรามีต่อพระเจ้านั้นคือการที่เรายุ่งจนเกินไป [The greatest thief that steals our hunger for God is our busy lifestyle]**
- ถ้าเราให้ชีวิตของเรายุ่งมาก ๆ ไม่มีเวลาเข้าเฝ้าพระเจ้า สิ่งที่เกิดขึ้นตามมาคือ
 - เราจะไม่สนใจพระวจนะ
 - เราจะไม่อธิษฐาน
 - แห้ง แล้ง ไม่มีชีวิต
 - ไม่มีคำตรัสใด ๆ ออกมาจากพระคัมภีร์
 - เสียงพระเจ้าหายไปแล้ว
- ทางแก้คือ
 - เปิดพระคัมภีร์
 - สารภาพบาปความขี้เกียจ
 - ตั้งใจแสวงหาพระเจ้า
 - อ่านพระคัมภีร์จนกระทั่งได้ยินเสียงพระเจ้า

ปรอทวัดฝ่ายวิญญาณ [Spiritual thermometer]

- การหลงหายไม่ได้เริ่มต้นตอนที่เรทำบาป [Backsliding does not begin when a person commits sin.]
- แต่การหลงหายเริ่มต้นเมื่อเราพบว่าตัวเราเฉยเมยต่อพระวจนะและสิ่งที่เกี่ยวกับพระเจ้า [Backsliding begins when we find ourselves indifferent to the scriptures and things of God]
- จิตวิญญาณที่ หิวเป็นปรอทวัดฝ่ายวิญญาณ ของท่าน [Hunger is your spiritual thermometer]
- สัญลักษณ์ของสุขภาพจิตวิญญาณคือ การหิวกระหายพระเจ้า [A sign of spiritual health is an appetite for God.]
 - สัญลักษณ์ของคนป่วยฝ่ายวิญญาณคือ การเบื่อสิ่งที่มาจากพระเจ้า [A sign of spiritual sickness is a loss of appetite for the thing of God.]
- อสย.42.3 “ไม่อ้อซ่าแล้วท่านจะไม่หิว และไส้ตะเกียงที่ลุกไหม้หรืออยู่ท่านจะไม่ดับ”
 - พระเจ้าจะติดตามเราแม้ว่าเราจะเฉย ๆ ต่อพระองค์ หรือวิงหนีพระองค์ก็ตาม
 - จะไม่เป็นการดีกว่าหรือ ถ้าเราจะตอบสนองพระองค์และร่วมมือกับพระองค์เสีย
- สภ.4.23 จงรักษาใจของเจ้าด้วยความระวังระไวรอบด้านเพราะชีวิตเริ่มต้นออกมาจากใจ
 - จงดูแลหัวใจไว้อย่างดี เพราะหัวใจเป็นสิ่งที่มีความค่ายิ่ง

● สดด.107.9

⁹ เพราะผู้ที่กระหาย พระองค์ทรงให้เขากิน และผู้ที่หิว พระองค์ทรงให้เขาพอใจด้วยของดี

- จงรักษาหัวใจของเราให้หิวไว้เสมอ นำตัวของเราเข้ามาใกล้พระเจ้า แน่หนอน พระเจ้าก็จะเข้ามาใกล้เรา เพราะพระเจ้าทรงสัญญาไว้เช่นนี้

คำถามเพื่อการอภิปรายในกลุ่มเซลล์

1. สุภาษิต 27.7 กล่าวว่า “บุคคลที่อิ่มแล้ว น้ำผึ้งก็หน้าเบื่อ” จากพระธรรมตอนนี้ เราอยากจะให้ตัวเรากินด้วยอะไร เมื่อเทียบกับการสามัคคีธรรมกับพระเจ้า มีหรือไม่
 - ความอิมอะไรเป็นตัวขัดขวางสามัคคีธรรมของเรากับพระเจ้า
2. ในกลุ่มเซลล์ของเรา เราจะพัฒนาความหิวกระหายพระเจ้าได้อย่างไร จงแบ่งปัน
3. จากสภ.4.23 “จงรักษาใจของเจ้าด้วยความระวังระไวรอบด้าน เพราะชีวิตเริ่มต้นออกมาจากใจ” จงแบ่งปันวิธีปกป้องหัวใจของเราจากสิ่งที่จะทำให้เราเฉยเมยต่อพระเจ้าได้